

ת"פ (ירושלים) 43482-01-21 - מדינת ישראל נ' אחמד אבו סביח

ת"פ (ירושלים) 43482-01-21 - מדינת ישראל נ' אחמד אבו סביחשלוש ירושלים

ת"פ (ירושלים) 43482-01-21

מדינת ישראל

נגד

אחמד אבו סביח

בית משפט השלום בירושלים

[27.04.2025]

לפני כבוד השופט אביחי דורון

גזר דין

הנאשם הודה והורשע ביום 31.1.24 בשלושה כתבי אישום מתוקנים, בעבירות של גניבת רכב בצוותא לפי סעיף 413ב' +29 לחוק העונשין התשל"ז - 1977, 3 עבירות של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק ונהיגה ללא רישיון לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה התשכ"א - 1961.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 7.8.19 בת"פ 35930-08-19, לאחר שאחרים פרצו לדירה במבשרת ציון ונטלו את מפתחות רכבם של בעלי הבית הניע הנאשם את הרכב, נטל אותו ונהג בו ללא רישיון עד שנעצר ליד מחסום קלנדיה על ידי שוטרים.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 7045-12-20, הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים ובסופו של יום הנאשם שוחרר הנאשם למעצר בית מלא בפיקוח מפקחים.

על אף החלטת כב' השופט ביאלין, ביום 16.4.20, וביום 23.5.20 שהה הנאשם במקומות אחרים בניגוד למעצר הבית שהיה אמור לשהות בו.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 43482-01-21, התיק בו עסקינו, ובהמשך להחלטת כב' השופט ביאלין, ביום 29.12.20 שהה הנאשם במקום מעצר הבית ללא מפקחים.

בהסדר הטיעון בין הצדדים הוסכם כי הנאשם יישלח לשירות המבחן, המאשימה הודיעה כי עמדתה למאסר בפועל. עוד יצוין כי הנאשם היה עצור בשלושת תיקיו 125 ימים והיה נתון באיזוק אלקטרוני 186 ימים.

בתסקיר שירות המבחן מיום 1.10.24 תואר כי הנאשם עובד כסדרן בחברת אוטובוסים ונמצא בתנאי מעצר בית לילי. הוריו מתקיימים מקצבאות זקנה ונכות ועזרה שהוא מסייע בה מדי פעם. הנאשם הכחיש בשירות המבחן את מעשי העבירה המיוחסים לו, ביחס להפרות ההוראה החוקיות מסר כי הלך לאן שאמרו לו, ואת הנהיגה ללא רישיון יחס לגילו הצעיר. (כיום הוא מחזיק ברישיון נהיגה). שירות המבחן התרשם כי ברקע התנהגותו טשטוש גבולות בין טוב ורע ודפוסים ילדותיים העשויים לאפיין אותו. כגורמי סיכוי ראה שירות המבחן את סיום לימודיו והמסגרות התעסוקתיות שמחזיק בהן, כמו גם היעדר התמכרות לחומרים כלשהם. בעברו הפלילי הרשעה משנת 2016, עת היה בן 15.5 בעבירות התפרעות וניסיון תקיפת שוטר בגין הורשע ונדון למאסר על תנאי וקנס. כגורמי סיכון מצא את התנערותו מהעבירות, היעדר הרתעה מההליך הפלילי נוכח הרשעתו הקודמת ושלילת נזקקותו לטיפול אף שהוצע לו. בסיכום נמנע שירות המבחן מהמלצה כלשהי. הנאשם נמצא כשיר לריצוי מאסר בעבודות שירות. טיעוני הצדדים: המאשימה זיהתה כערכים מוגנים את הפגיעה באמון בית המשפט, שלומם ובטחונם של עוברי הדרך, זכות הקניין של הפרט והזכות לבטחון ושלוש של אזרחי המדינה. לזכותו זקפה את הודאתו והחיסכון בזמן שיפוטי יקר, לחובתו את ריבוי העבירות, החזרתיות של הפרת ההוראות החוקיות, התכנון שקדם לגניבת הרכב והאמור בתסקיר שירות המבחן. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין 10 - 20 חודשי מאסר ועתרה למקם את הנאשם במרכז המתחם ולהטיל עליו מאסר בן 12 חודשים, מע"ת, קנס, התחייבות, פסילה בפועל ועל תנאי. המאשימה טענה עוד כי אין לזקוף את חלופת הזמן לזכותו של הנאשם היות שכתבי האישום הוגשו בסמוך למועדי ביצוע העבירות, אך ההליך המשפטי המתמשך הביא להתאחרות מועד הטיעון לעונש. המאשימה צירפה פסיקה לתמיכה בעמדותיה ולשאלת בית המשפט על הענישה שהוטלה על שותפו של הנאשם ענתה כי שם תוקן כתב האישום, עבירת גניבת הרכב תוקנה לסיוע בלבד, והמאשימה הסכימה, בנסיבות העושה והמעשה למאסר בן 4 חודשים בניכוי ימי מעצרו. המאשימה נשענה על ת"פ 47659-12-21, רע"פ 1123-18, לעניין נהיגה ללא רישיון 1727-07-20.

הסנגור הטעים כי הנאשם נטל אחריות מלאה על המיוחס לו, כתב האישום תוקן, והנאשם לא הואשם בפריצה לבית, אלא אנשים שזהותם אינה ידועה גנבו את הרכב ומסרו אותו לנאשם בכביש ראשי כשהוא כבר מונע. לפיכך - כך לדבריו - נשלל ההיבט של המסוכנות ממעשיו של הנאשם (שלא נטען כלל על ידי המאשימה, א.ד.). עוד הוסיף כי לא הוכח שיש לנאשם הרשעות קודמות, הוא שהה זמן רב במעצר והיה זמן רב באיזוק אלקטרוני. עוד הדגיש הסנגור את המשך הרב של ההליך המשפטי, טען כי ההפרות היו מינוריות, כי הנאשם הוציא מאז רישיון נהיגה, כי הוריו שילמו מחיר יקר משחולטו הערבויות שהפקידו, עקב הפרותיו, ואף הגיש פסיקה לתמיכה בעתירתו. בנסיבות אלה, עתר הסנגור להטיל על הנאשם מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות. הנאשם הביע חרטתו על מעשיו, סיפר כי הוציא רישיון נהיגה, הוא תומך בהוריו ובמיוחד במצבם הרפואי היות שלאחיו אין רישיון נהיגה, ושוב, בסיום דבריו הביע חרטה על מעשיו. דיון והכרעה:

אני מסכים עם הערכים המוגנים להם עתרה המאשימה, וקובע כי בנסיבות העניין (התכנון שקדם לגניבת הרכב, ההפרות החוזרות ונישנות) מידת הפגיעה בערכים המוגנים הייתה גבוהה. עיינתי בפסיקה אותה ציינה המאשימה ונחה דעתי כי ניתן לקבוע מתחם ענישה הנע בין 9 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר.

אצטט מת"פ 47659-12-21 מ"י נ' אבו דיאב (שלום ירושלים) וכפי שקבע (לאחר סקירת פסיקה נוספת) כב' השופט א. ארנון:

"מתחם העונש ההולם נקבע לאורו של עקרון ההלימה, בו משוקלל הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת (תיקון 113 לחוק העונשין, סעיף 40ב לחוק). עיון בפסיקה מלמד שטווח הענישה בגין העבירות אותן עבר הנאשם נע בין מאסר בפועל למשך 8 חודשים ועד למאסר בפועל למשך כ-18 חודשים."

עיינתי גם בפסיקות אותן ציין הנאשם, באחת מהן נדחה ערעור המדינה (וגם הנאשם) על עונש של 15 חודשי מאסר בגין גניבת 4 כלי רכב תוך שבית המשפט מדגיש כי לו היה יושב בערכאה ראשונה היה מטיל עונש כבד יותר, ובמיוחד בהתחשב בנטילת האחריות המלאה של הנאשם למעשיו.

תיק נוסף שצוין על ידי הסנגור דן בכניסה לישראל שלא כחוק וגניבת אופניים. לא מצאתי כי יש בו נקודת אחיזה שניתן להסיק ממנה דבר על התיק שלפניי (שם, אגב, הוטלו על הנאשם שהיה לו עבר עשיר 8 חודשי מאסר. אתייחס לטענת משך ההליך המשפטי:

עברתי בקפידה על כל ההליך המשפטי שנוהל עד כה. מצאתי כי עוד מיום 13.1.21 (במסגרת ת"פ 35390-08-19) החלו הצדדים, במשותף, בבקשות דחיה על מנת להגיע להסכמות, והחל מיום 2.8.21 עת פנה הסנגור בבקשה לערוך גישור ראיתי בתיק הוריתי - ביום 27.4.22 - לצדדים לנסח בכתב עמדותיהם ולהעבירם לבית המשפט, הצדדים לא עשו כן עד שביום 31.1.24 הגיעו להסדר טיעון כמפורט בראשית גזר הדין. גם ת"פ 7045-12-20 נדחה על ידי הסנגור מעת לעת לצורך השגת הסדר בכלל התיקים

מכאן אפוא, שגם אם ניסה הסנגור לקדם את ענייניו של הנאשם על דרך של גישור ו/או הסכמות - לא עמד בהחלטת בית המשפט לנסח בכתב את הדרוש ולמעשה סיכל את אפשרות הגישור והביא לכך שחלק ניכר מהזמן שעבר מעת הגשת כתבי האישום לא ניתן לזקוף לזכותו של הנאשם במכלול השיקולים.

נוכח האמור בתסקיר שירות המבחן עימתתי את הנאשם, ביום 6.10.24, עם גרסאותיו השונות בשאלות מפורטות, ולאחר שמסר כי כשנהג ברכב הגנוב אך רק כשעצרה אותו המשטרה נודע לו כי הרכב גנוב - דחיתי את בקשת הסנגור לשולחו שוב לשירות המבחן.

על רקע כל אלה, תוך שאני משקלל גם את גורמי הסיכוי שעלו בתסקירי שירות המבחן, אני קובע כי מתחם הענישה בתיק דנן יעמוד בין 8 - 18 חודשי מאסר בפועל.

לצורך גזירת העונש אקח בחשבון את השיקולים הבאים:

- חומרת העבירה והצורך ליתן לה ביטוי עונשי
- מידת הפגיעה בערכים המוגנים
- גילו של הנאשם בעת ביצוע העבירה (כ - 19 ומספר חודשים)
- עברו הפלילי של הנאשם
- היעדר תיקים פתוחים מאז ועד היום
- לקיחה חלקית בלבד של אחריותו לעבירות
- אבחנת שירות המבחן כי ההליך המשפטי אינו מרתיע את הנאשם.

· החזרתיות של הפרת ההוראה החוקית

אשוב אפוא לעקרון ההלימה המקבל מעמד בכורה במקרה זה, כמו גם אלמנט ההרתעה הציבורי הכרוך בו. בהינתן שהרתעת ההליך המשפטי, והרתעה בכלל - אינן פועלות פעולתן על הנאשם אגזור על הנאשם את העונשים הבאים:
1. מאסר למשך 9 חודשים בניכוי ימי מעצרו של הנאשם. התחשבתי במעצר האלקטרוני בו היה נתון הנאשם בקביעת גובה המאסר. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 29.5.25. כל הערבויות הקיימות ישמשו גם להבטחת כניסתו למאסר.

2. מאסר למשך 6 חודשים אך הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא אחת העבירות בהן הורשע.

3. אני מחייב את הנאשם להצהיר כי אם יעבור בתוך שנה מסיום ריצוי מאסרו אחת מעבירות התנאי, ישלם סך 15000 ₪. הצהרת הנאשם נרשמה בפני.

4. אני גוזר על הנאשם קנס בסך 2,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

5. פיצוי על סך 3000 ₪ למתלונן שפרטיו בסעיף 1 לרשימת עדי התביעה בת.פ. 35930-08-19, המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט טופס פרטי מתלונן תוך שבוע ימים.

6. הקנס והפיצוי יקוזזו כנגד הפקדות שהפקיד הנאשם, ככל שהפקיד, בשלושת תיקיו, ככל שיש בהן יתרה - תושב היתרה לנאשם. ככל שאין הפקדות או הקיימות אינן מספיקות לתשלום הקנס והפיצוי, ישולמו שני אלה עד יום 1.11.25. כל תשלום ישולם תחילה על חשבון הפיצוי ורק לאחר מכן על חשבון הקנס.

7. אני פוסל את הנאשם מהחזקת רישיון נהיגה למשך 3 חודשים. הנאשם יפקיד רישיונו עד יום 29.5.25.

8. אני פוסל את הנאשם מהחזקת רישיון נהיגה לתקופה בת 7 חודשים אך הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר אחת מעבירות התנאי.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ט ניסן תשפ"ה, 27 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.